

Birgit Brorsson-en fiskarhustru

Birgit kommer från Amhult, där hon och en bror med far och mor, bodde i ett enkelt hus.

Vi hade inget vatten, det fick vi hämta i spänner och under vintern samlade vi tvätt, som skulle tvättas i tvättgrytan i trädgården under sommaren. Det vi var tvungna att ha tvättades vintertid med vatten som vi fick värma på spisen.

Jag minns pappas hemstickade tjocka strumpor, dem fick jag stå och tvätta och gnugga på tvättbräda.

Pappa var stenhuggare och min mor blev handikappad genom ett fall vid 3 års ålder, så det är klart man fick hjälpa till, säger Birgit.

År 1954 gifte sig Birgit med Karl-Erik Brorsson och de köpte hus på Missionsgatan. Karl-Axel gick då på fraktfart med Herbert Görtings "Ingela", mellan Ystad och Luleå.

Jag var med ett par somrar och såg till att manskapet fick mat. Detta varvade jag med Herberts fru Vera.

Under den tiden var Karl-Axel hemma ungefär 2 veckor på 2 år och jag var ensam hemma med en liten son, Karl-Gunnar och en kokspanna som stoppade varenda kväll.

1956 började så Karl-Axel att fiska och kom hem varje fredag eller var fjortonde dag, beroende på var de låg.

1959, "getingsommaren" fick vi så vår första dotter Waillet och vi satte in oljepanna- det var rena himmelriket. Man

tryckte på en knapp och så gick den av sig själv. När mamma hälsade på sade hon: "Du bara trycker på knappar, men ändå är Du inte still". Det är klart jag hade mycket runt mig med 2 småbarn och allt annat som skulle skötas.

1966 säger Karl-Axel till mig innan han for ut på fisket "Du skall gå till kommunalkontoret och säga till att vi vill ha tomten intill Robert" – det fick jag naturligtvis göra, säger Birgit och tomten fick jag. Jag var ensam under nästan hela bygget samt att jag födde vårt tredje barn, Marie. "Men faktiskt tog sig Karl-Axel ledigt en dag för att hämta oss på BB.

1966-67 när de fiskade på Rockhall lagade jag besättningens mat för 6 veckors fiske, frös in och skickade med, så gjorde jag för 4 resor.

Visst var det slitsamt och på frågan om hon aldrig var orolig säger hon: "Jag hade inte tid att vara orolig, men en gång var jag faktiskt det. Det var när Karl-Axel ringer hem och säger att han fått blodförgiftning." Som tur var gick ju allt bra, men det var lite kusligt.

1972 började jag arbeta på ICA Skeppet och där var jag i 29 år. Jag trivdes väldigt gott och dessförinnan arbetade jag några somrar hos Aresunds på Fisketången. Det var roligt att komma ut och barnen började klara sig själv.

1987 kom så konsten in i mitt liv, berättar Birgit. Jag gick en kurs i oljemålning och blev fast. Nu hänger väggarna fulla i hemmet med alster.

Och så var det musiken.

Jag är uppvuxen med musik och har alltid spelat och sjungit. Idag spelar vi, Karl-Axel och jag, på kalas, servicehus, föreningar, begravningar och mer därtill.

Musiken är förutom barn, och barnbarnen förstås något som förenar vårt liv och Birgit upplever inte att hon är någon unik fiskarhustru, det har varit ett bra liv, säger hon.